HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

ו.

מסורת הש"ס

ה) שבועות נח:, ב) שם מא: כתובות פח., ג) [בערוך ערך לפתא אחרינ כפי' סוגיא זו], ד) [עי' ב"ק קז.], ה) לפי' מהרש"א הד"מ,

גליון הש"ס

גמרא דעבד ליה הימלטי. מלשון הכתוב וטומנתם במלט (ירמיה מ"ג ט"): **רש"י** ד"ה **אחזיק להורדי** כו' בנון שטונן הוא מבר לי. עי' לקמן דף כג ע"א תוס' ד"ה והא:

הגהות הב"ח

(א) גב' דאמר ליה פרעתיך בתוך: (ב) **שם** ומודה רב נחמן בלפיכ"א ובאקבעתא דכשורי אמר רב נחמן כי כוי לא הויא חזקה ואע"ג דמתנה ביה הימלטי דאמר ליה אמינא לכי מפייסת: (ג) **שם** ואמר רב נחמן אחזיק להורדי אבל לא אחזיק לכשורי אמר אחזיק לכשורי אמר ר"נ אפי' אחזיק לכשורי לא אחזיק להורדי איכא דאמרי אמר רב נחמן אחזיק להורדי אבל לא אחזיק לכשורי אמר רב יוסף: (ד) רש"י ד"ה סמך לבולה: (ה) ד"ה ומודה רב נחמן אחזיק לכשורי אמר רב יוסף אמר אחזיק להורדי אבל לא אחזיק לכשורי אמר ר"נ אפי' אחזיק לכשורי לא אחזיק להורדי איכא דאמרי אמר רב נחמן אחזיק להורדי אבל לא אחזיק לכשורי: (ו) רש"י ד"ה סמך לבולה: (ז) ד"ה ומודה רב נחמן אחזיק לכשורי אמר רב יוסף אמר אחזיק להורדי אבל לא אחזיק לכשורי: (ח) תוס' ד"ה כל וכו' שפרע לא מהימני וכו' דלא מצי למימר הא דאמרי לא ליתי לא אלא ליתי כלל: (ט) ד"ה ומודה וכו' שמעון עושה כיפיה לקרנא וכו' בלשון המומה כמו שרגילים:

מוסף תוספות

א. ולא נחלקו אלא כשהניח סוף בניינו שוה. שיטמ"ק בשם רא"ב"ד.

רבינו גרשום

והלה אומר לפני עדים הן. אין לך בידי מעולם חייב הואיל והודה לו מעיקרא: פרעתיך בזמנו. באותו [היום] שתבעו. אלמא דבמקום חזקה לא אמרי' מה לי לשקר. לא לעולם בעלמא אמרי' מה לי לשקר והכא כי אמר ליה איידך אין לך בידי משום מאי חייב לאו זמן ותוך זמן איכא הכא. אלא מש"ה חייב אתמול אמר לו הן בפני עדים ועכשיו אמר ליה אין לך בידי כמאן דכפר ליה בתר הודאתו דמי ה) הכא אמר ליתי ויש עדים שלא יכול לומר לא פרעתי דמי וחייב לפרוע ולעולם מיהא ליכא למישמע מינה: **פיסקא** סמך לו כותל אחר. כדפרישית לעיל: סמך לפלגא סמך לכולה. שאם סמך זה כותל כנגד אותו כותל שהגביהו חבירו משלו ולא האריכו כשיעור אותו כותל כולו אלא כנגד חציו (משום דאמר סמך לכולה) אעפ"כ אמר רב הונא מגלגלין עליו את הכל ויתן חלקו המגיע בכל הכותל אע"פ שלא סמך אלא כנגד חציו משום דאמרי' היום או למחר ימלך בעצמו ויאריכנו כנגד כולו: מה דסמך סמך. שכנגד אותו שיעור שסמך יתן חלקו ותו לא דלא מחייבי ליה עכשיו משום היום ומחר: בקרנא ולופתא. קרנא שאם התחיל אותו כותל שסמך מרחוק שלא כנגד אותו כותל שהגביה חבירו אלא סופו של אותו כותל שסמך אותו כנגד זוית של אותו כותל שהגביה חבירו בהא מודה רב הונא שאין מגלגלין עליו ליתן אלא כנגד חלקו באותו קרן שאם היה דעתו לסומכו היום ומחר כולו כנגד אותו כותל לא היה בונה משך בנינו לצד אחר לופתא אנפנדי"ף בלע"ז כלומר שלא סמך האי כותל כנגד גובה של כותל חבירו אלא הגביהו כנגד מחצית כותלו של חבירו ולא משום בית אלא לקרות

עין משפט נר מצוה

כבש א מיי' פ"ו מהל' טוענן הל' ו' ופ"ז הלכה ה סמג עשין לה טוש"ע ח"מ סי' עט סעיף י:
ל ב מיי' שם פ"ו הל' ג סמג שם טוש"ע ח"מ שם סעיף ז וכסג"ה:
לא ג ד מיי' פ"ג מהל' שכנים הל' ז סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קנז סעיף י:
לב ה מיי' פ"ח מהל' שכנים הל' ט סמג עשין פה טוש"ע ח"מ סי' קנב סעיף יט:
לג ו מיי' שם הל' ז טוש"ע שם סעיף טז:
לד ז ח מיי' שם הל' ו טוש"ע שם סעיף י:

לעזי רש"י

שדרדי"ל [בורדי"ל]. בית קטן.

רבינו גרשום (המשך)

עליו מעט בהא מודה רב הונא שלא יתן אלא כנגד אותו גובה של אותו לופתא לפי שאין בדעתו להגביהו יותר: ומודה רב נחמן באפריזא. היינו מורפט"א בל"ע אע"ג דאמר רב נחמן למאי דסמך סמך דלא יתן אלא כנגד שיעורא דסמך מודה שאם סמך כותלו כנגד חציו גבוה כמו אותו כותל שהגביה חבירו וחציו האחר עשה נמוך והניח על הנמוך אפריזא ודאי גלי דעתיה דהיום ומחר יניח על אותו אפריזא קורות ויגביהו בשוה לאחר זמן ובהאי מודה רב נחמן דמגלגלין עליו את הכל ואית דאמרי אפריזא (נחר) [נסר] ארוך שמשקעין באורך הכותל ובונין עליו כדי שתקשר הכותל יפה וכן בקבעתא דכשורי שאם עשה באותו מחיצה הנמוך מקום חורין כדי לקבוע בהן לאחר זמן קורות אע"ג דהשתא לא קבע בהן מגלגלין עליו את הכל דגילה דעתו דלאחר זמן יעשה שם עלייה ויגביהו: בי כוי לא הוי חזקה. כגון סמך כותלו לחצר חבירו והוי בכותלו של זה חלונות חורין לצד חצר חבירו אין יכול חברו להחזיק בזה הכותל ולומר שיש לו חלק בזה הכותל מחמת אלו החורין הפתוחין לרשותו ואע"ג דעביד ביה בהנהו כוי המלטה כעין שעושין בחלונות שקובעין שם הקורות מקיפין החור בלבנים כדי שלא יוקבו ראשי הקורות מלחלוח החומר ואע"פ שטוען בעל חצר אני עשיתי כל זה אין חזקה לחבירו לטען שיש לו חלק בכותל מחמת אותן המלטות משום דמצי אמר בעל הכותל הא דעבדי הכי מצד שלך להכי עבדי דכי מפייסת לי ותקנה ממני שיהא לך רשות להשתמש בכותלי ולקבוע בו קורות שיהיו מזומנין החורין ולא תצטרך לחתור בכותל דלא מיתרע אשיתאי: אחזיק להורדי. שאם היה לאחד חזקה בכותל חבירו לקבוע בו זיזין לא יקבע בו קורות דיכול לעכב עליו ולומר אם הוחזקת לזיזין שהם דקין שאין מרגיז את הכותל כל כך קורות ודאי לא תחזיק בו לקבוע קורותיך שהם

ה) [פלוגי ל"ל כתר הודאתו דמי וכסיכי דאומר לא ליתי ויש עדים שלוה דאינו יכול לומר לו דפרעתי דמי וחייב לפרוע וכו'].

ב) [פלוגי ל"ל לסלק את מרזיבו ולהניח שיוה המים מכל מקומו ביטוף וכו'].

ג) [ר"ל דאיכא דמפרש פירוש אחר בלריפא דאורבני

או דילמא במקום חזקה לא אמרינן מה לי לשקר ת"ש בחזקת שנתן עד שיביא ראיה שלא נתן היכי דמי אילימא שתבעו לאחר זמן ואמר לו פרעתיך בזמני פשיטא אלא לאו דאמר ליה פרעתיך בתוך זמני אלמא אפילו במקום חזקה אמרי' מה לי לשקר שאני הכא דכל שפא ושפא זמניה הוא ת"ש מד' אמות ולמעלה אין מחייבין אותו סמך לו כותל אחר כו' עד שיביא ראיה שנתן ה"ד אילימא שתבעו לאחר זמנו ואמר לו פרעתיך בזמני אמאי לא אלא לאו דאמר (ג) פרעתיך בתוך זמני אלמא במקום חזקה לא אמרינן מה לי לשקר שאני הכא דאמר מי יימר דמחייבי לי רבנן א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי ת"ש (ד)[א]מנה לי בידך אמר לו הין למחר אמר לו תנהו לי אם אמר נתתיו לך פטור אין לך בידי חייב מאי לאו נתתיו לך דא"ל פרעתיך בזמני אין לך בידי דא"ל פרעתיך בתוך זמני וקתני חייב אלמא במקום חזקה לא אמרינן מה לי לשקר לא מאי אין לך בידי לא היו דברים מעולם [ב]דאמר מר [ב]כל האומר לא לויתי כאומר לא פרעתי דמי: סמך לו כותל אחר מגלגלין עליו את הכל כו': א"ר הונא סמך לפלגא סמך לכולה ורב נחמן אמר [ג]למאי דסמך סמך למאי דלא סמך לא סמך [ג]ומודה רב הונא בקרנא ולופתא [ד]ומודה ר"נ באפריזא (ה) ובקבעתא דכשורי אמר רב הונא [ה]בי כוי לא הוי חזקה ואע"ג [ו]דעבד ליה הימלטי דא"ל אמינא לכי פייסת לי לא ליתרע אשיתאי (ז) אמר ר"נ אחזיק להורדי לא אחזיק לכשורי לכשורי אחזיק להורדי אחזיק לכשורי א"ד יוסף אמר אחזיק להורדי אחזיק לכשורי א"ד אמר רב נחמן [ו]אחזיק להורדי אחזיק לכשורי לכשורי אחזיק להורדי אמר רב נחמן אחזיק לנטפי אחזיק לשפכי אחזיק לשפכי לא אחזיק לנטפי ורב יוסף אמר אפילו אחזיק לשפכי אחזיק לנטפי א"ד אמר רב נחמן [ו]אחזיק לשפכי אחזיק לנטפי לנטפי אחזיק לשפכי אבל לצריפא דאורבני לא רב יוסף אמר [ח]אפי' צריפא דאורבני עבד רב יוסף עובדא בצריפא דאורבני אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה המשכיר בית לחבירו בבירה

ואמר לו פרעתיך בזמני אמאי לא כו'. הוה מצי לשנויי הא דקתני בחזקת שלא נתן היינו בתוך זמנו או בזמנו ואמר פרעתיך בתוך הזמן דליכא מיגו כדפרי' לעיל אבל לאחר זמנו הוי בחזקת שנתן דבמקום חזקה אמרינן מה לי לשקר אך ניחא ליה לשנויי התם מימר אמר מי יימר דמחייבי לי רבנן דלא תיקשי נמי לאביי ורבא: **כל האומר לא לויתי כאומר כו'.**

הקשה ה"ר יצחק מה צריך כאן לטעם כל האומר כו' הא ודאי כיון שכבר הודה בו לא מהימן לומר שלא לוה דבשלמא בשבועות (דף מא: ופס ד"ה כל) צריך להאי טעמא שאומר לו מנה לי בידך והלה אומר להד"מ ואמר עדים ואמרי לאינו שלוה ופרע השתא הא דקאמרי שהדי שלוה מהימני והא דקאמרי (ח) פרע לא מהימני דהא איכו קמכחיש להו דאמר לא לויתי והאומר לא לויתי כאומר לא פרעתי דמי אבל הכא לא צריך כלל ואומר ר"י דאיצטריך לאשמועינן דלא מצי למימר האומר לא לויתי לא שלא לוה כלל אלא כאילו לא לויתי לפי שפרעתי קמ"ל דכאילו אומר לא פרעתי בהדיא: **סמך לפלגא סמך לבולה.** האי לפלגא איירי בין לאורך בין לגובה: (ט) **ומודה רב הונא בקרנא ולופתא.** מפרש ר"ת קרנא להיכר שלא יצריך המומה יותר שבסוף אותו כותל שסמך (ט) כייפיה לקרנא כלפי כותלו של חבירו ולופתא הוי היכר שלא יגביה הכותל יותר כגון שעשה היכר בראש המומה לפי שרגילין לעשות המומה לרה למעלה שיפלו הגשמים מתוך המומה ולא יסאו שם ומודה רב נחמן באפריזא היא היכר שיצריך עדיין הכותל שבסוף אורך המומה אינו שוה אלא אבן אחת בולטת ואחת שוקעת ודאי עדיין יצריכנו ואקבעתא דכשורי היינו שעשה מקום הנחת רלאי קורות דמוכח שסופו להגביה עד שיעור גובה[ט] עלייה: **אמר**

אחזיק להורדי. כיון דמוחזק לן דאין אדם פורע בתוך זמנו לא אמרינן במקום דאיכא חזקה דמרעיה לדבריה מה לי לשקר וליהמנוהו: **אמר לו הין.** ובפני עדים: **אין לך בידי.** מפרש ואזיל מאי היא: **לא היו דברים מעולם.** הלכך חייב לשלם שהרי יש עדים שהודה לו בפניהם וכיון דאמר לא לויתי מודה הוא שלא פרע שכל מי שאינו לוה אינו פורע הלכך כאומר לא פרעתי דמי דאילו אמר פרעתי נאמן אפילו לוה בפני עדים דקי"ל בשבועות (דף מא:) המלוה את חבירו בעדים אין צריך לפורעו בעדים: **סמך לבולה.** שלא היה כותל אחד אלוך בגובהו לא הגיע לגובהו של ראשון: **סמך לכולה.** חייב ליתן לו חלקו בכותל הראשון כאילו סמך כותל שני כנגד כל הראשון כיון דהתחיל סופו לגמור ויתן תקרה ותנן אע"פ שלא נתן עליו את התקרה (ז) נותן מיד: תוס'. ועשה עליות ע"ג תקרה ויצטרך לו כותל שהגביה חבירו. ע"כ: **ומודה רב הונא בקרנא ולופתא.** בחיבור שבקרן זוית. לופתא חיבור הרי שהיה סוף ביתו של ראובן דבוק לכותל זה שבין שתי חצרות ולאחר זמן נמלך ראובן זה וחיבר בנין מועט בקרן זוית של סוף ביתו ובליטת הבנין משוכה כנגד מקלת אורך הכותל המבדיל בין החצרות מודה רב הונא דלמאי דלא סמך לא סמך שאין בנין כזה עשוי לימשך (ט): **ומודה רב נחמן באפריזא ובאקבעתא דכשורי.** לענין גובה דקאמר רב נחמן דלמאי דלא סמך לא סמך מודה הוא שאם עשה בכותל שסמך מקום הנחת רלאי קורות עלייה על פני כולה סופו להגביהו עוד כשיעור גובה עלייה ויאמר ליה בגובה דכותל ראשון ונותן חלק בכל גובהו: **אפריזא.** עץ ארוך ועב שנותן על פני כל אורך הכותל להניח עליו רלאי קורות ומגין עליהם שלא ירקבו מחמת ליחלוח הכותל ובלשון משנה קרוי מלטיסין[ד]. ומי שאין לו (ו) עץ עב עושה חוריס בכותל ונותן נסרים קטנים למעלה ולמטה ולגדלין ומניח בתוכו רלאי קורות והיינו אקבעתא דכשורי: **כי כוי לא הוי חזקה.** שמעון שהגביה כותל החולק בחצר למעלה מד' אמות ועשה בו חלונות לצד ראובן להנחת רלאי קורות כמו שפירשתי לא הויא חזקה לגבי ראובן שאילו שסייעתיך להגביהו שאלולי שסייעתיך לא היית עושה לי הנחת קורות שאם אבא לסמוך לו כותל אחר לאחר זמן שאתן עליה תקרה ואף על גב דמתנת ביה הימלטי הם נסרים עבים שנותנים בצדי החוריס להגין על רלאי הקורות ולא מצי למימר ראובן אי לאו דסייעי בהדך לא טרחית כל האי טירחא: **דא"ל שמעון** (ו) **דכי מפייסת לי לא תפרע אשיתאי.** אמרתי בלבי שמא תמלך לסמוך לי כותל אחר ולתת תקרה ותפייסני בממון במה שהגבהתי לא אצטרך לקלקל כותלי לנקוב בו חוריס להנחת רלאי קורותיך: תוס'. **אחזיק להורדי.** כל חזקות הללו דשמעתין אינן חזקות שלא שנים דלא שייך שלא שנים אלא גבי חזקת קרקע שמחזיק בשדה חבירו ואומר לקחתיו ממך אבל הכא בחזקת תשמישין בעלמא מיירי שמשתמש בשל חבירו ובשעה אחת משתמש בפניו ושותק הויא חזקה כדמוכח לקמן דאמרי' ואי חבריה בטינא לאלתר הויא חזקה וטעמא משום דאמרינן לא שביק איניש לאישתמושי בתוך שלו תשמיש של קבועות בלא רשותו וכיון דמשתמש זה בפניו ושותק י"ל דנטל רשות ממנו או נתן לו ממון ומכר לו תשמיש זה והני מילי דהויא חזקה [ד]כגון שטוען הוא מכר לי או נתן לי במתנה אבל אם טען נשתמשתי בפניו ושתק אינה חזקה כדתנן לקמן בחזקת הבתים (דף מא.) כל חזקה שאין עמה טענה אינה חזקה כילד אמר לו מה אתה עושה בתוך שלי והוא א"ל שלא אמר לי אדם דבר מעולם אינה חזקה כו' ובכל חזקות מיירי לא שנא חזקת שלא שנים ל"ש חזקת יום אחד כי הני. ע"כ: **אחזיק להורדי.** להניח רלאי הריטיס דקיס על כותל חבירו: **לא אחזיק לכשורי.** להניח עליו קורות כבדות תחת אלו: הכי גרסינן **אחזיק לנטפי אחזיק לשפכי לא אחזיק לנטפי.** היתה לו חזקה בחצר חבירו שיטפטף גגו מי גשמים לתוכו על פני כל אורך גגו בלא מרזב: **אחזיק לשפכי.** אם רצה עושה מרזב ויקלח כל מי הגג במקום אחד דהא עדיפא ליה לנעבל החצר: **א"ד אמר רב נחמן כו' אבל לצריפא דאורבני לא.** גג של צריף שדרדי"ל בלע"ז שמכסין אותו בענפי ערבה והיינו אורבני ומתוך שהטיפין סמוכין מאד אין בעל החצר יכול להשתמש תחתיהם: בירה

עבין: איכא דאמרי אחזיק להורדי אחזיק לכשורי. הואיל והחזיק בו בכותל קובע מה שירצה: אחזיק לשפכי. שאם יש לא' חזקה שמרזיבו מקלח לחצר חבירו אם ירצה לסלק את מרזיבו ולהניח כל ב) תקרתו בניטוף יכול חבירו לעכב עליו ויכול לטען טוב לי לקבל מימיך במקום א' יותר מכמה מקומות: איכא דאמרי. אחזיק נמי לנטיפי דיכול זה בעל הגג לטען מאחר שהוזקקת לקבל מימיי מה לי בשפכי מה לי בנטיפי: אבל לצריפא דאורבני. כלומר הני מילי דאמרין אחזיק לשפכי אחזיק לנטפי אם הגג מכוסה מן דפין שבולע המים אבל אם מכוסה בצריפא דאורבני באגודות של גמי או של קנים שמקלחת המים הרבה שאין שוהה בהן המים יכול לעכב עליו: ג) איכא דאמרי היינו צריפא דאורבני כלו' הני מילי דאין יכול לעכב על נטפי אם הגג עשוי כמות כל גגין שאין